

LIETUVOS RESPUBLIKOS SVEIKATOS APSAUGOS MINISTRAS

Į S A K Y M A S
DĖL LIETUVOS HIGIENOS NORMOS HN 120:2004 „PRIEŠGAISRINĖS APSAUGOS IR
GELBĖJIMO ĮSTAIGOS. ĮRENGIMAS, EKSPLOATAVIMO TVARKA, SVEIKATOS
PRIEŽIŪRA“ PATVIRTINIMO

2004 m. vasario 6 d. Nr. V-54

Vilnius

Vykdydamas Lietuvos Respublikos visuomenės sveikatos priežiūros įstatymą (Žin., 2002, Nr. [56-2225](#)) ir siekdamas užtikrinti saugias ir sveikas priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigų darbuotojų darbo sąlygas,

t v i r t i n u Lietuvos higienos normą HN 120:2004 „Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigos. Įrengimas, eksploatavimo tvarka, sveikatos priežiūra“ (pridedama).

SVEIKATOS APSAUGOS MINISTRAS

JUOZAS OLEKAS

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos
sveikatos apsaugos ministro
2004 m. vasario 6 d. įsakymu Nr. V-54

**LIETUVOS HIGIENOS NORMA HN 120:2004 „PRIEŠGAISRINĖS APSAUGOS IR
GELBĖJIMO ĮSTAIGOS.
ĮRENGIMAS, EKSPLOATAVIMO TVARKA, SVEIKATOS PRIEŽIŪRA“**

I. TAIKymo SRITIS

1. Ši higienos norma taikoma projektuojant, statant, rekonstruojant, remontuojant bei eksploatuojant priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigų statinius.
2. Ši higienos norma nustato pagrindinius higienos reikalavimus įrengiant priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigų statinius, sudarant saugias ir sveikas priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigų darbuotojų darbo sąlygas.
3. Ši higienos norma privaloma visiems fiziniams ir juridiniams asmenims, kurie projektuoja, stato, įrengia, eksploatuoja priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigų statinius bei vykdo šiose įstaigose visuomenės sveikatos priežiūrą.

II. NUORODOS

4. Šioje higienos normoje yra nuorodos į tokius teisės aktus:
 - 4.1. Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymą (Žin., 1995, Nr. [107-2391](#));
 - 4.2. Lietuvos Respublikos statybos įstatymą (Žin., 1996, Nr. [32-788](#); 2001, Nr. [101-3597](#));
 - 4.3. Lietuvos Respublikos darbuotojų saugos ir sveikatos įstatymą (Žin., 2003, Nr. [70-3170](#));
 - 4.4. Lietuvos Respublikos priešgaisrinės saugos įstatymą (Žin., 2002, Nr. [123-5518](#));
 - 4.5. Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto patvirtinimo įstatymą (Žin., 2003, Nr. [42-1927](#));
 - 4.6. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. balandžio 24 d. nutarimą Nr. 501 „Dėl buities, sanitarinių ir higienos patalpų įrengimo reikalavimų“ (Žin., 2003, Nr. [40-1820](#));
 - 4.7. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 1999 m. sausio 6 d. įsakymą Nr. 3 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 42:1999 „Gyvenamųjų ir viešosios paskirties pastatų mikroklimatas“ tvirtinimo“ (Žin., 1999, Nr. [5-121](#));
 - 4.8. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 1999 m. sausio 6 d. įsakymą Nr. 4 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 32:1998 „Darbas su videoterminalais. Saugos ir sveikatos reikalavimai“ (Žin., 1999, Nr. [5-122](#));
 - 4.9. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. gegužės 24 d. įsakymą Nr. 277 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 98:2000 „Natūralus ir dirbtinis darbo vietų apšvietimas. Apšvietos ribinės vertės ir bendrieji matavimo reikalavimai“ (Žin., 2000, Nr. [44-1278](#));
 - 4.10. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. gegužės 31 d. įsakymą Nr. 301 „Dėl profilaktinių sveikatos tikrinimų sveikatos priežiūros įstaigose“ (Žin., 2000, Nr. [47-1365](#));
 - 4.11. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. birželio 27 d. įsakymą Nr. 361 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 80:2000 „Elektromagnetinis laukas darbo vietose ir gyvenamojoje aplinkoje. Parametrų normuojamos vertės ir matavimo reikalavimai 10 kHz – 300 GHz dažnių juostose“ (Žin., 2000, Nr. [53-1548](#));
 - 4.12. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. liepos 4 d. įsakymą Nr. 380 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 99:2000 „Gyventojų apsauga įvykus radiacinei ar branduolinei avarijai“ patvirtinimo“ (Žin., 2000, Nr. [57-1691](#));
 - 4.13. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. liepos 17 d. įsakymą Nr. 416 „Dėl privalomojo higienos ir pirmosios medicinos pagalbos mokymo tvarkos“ (Žin., 2000, Nr. [66-1996](#));

4.14. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2001 m. sausio 5 d. įsakymą Nr. 10 „Dėl sanitarinių apsaugos zonų nustatymo ir priežiūros tvarkos patvirtinimo“ (Žin., 2001, Nr. [5-152](#));

4.15. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro ir Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2001 m. gruodžio 13 d. įsakymą Nr. 645/169 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 23:2001 „Kenksmingų cheminių medžiagų koncentracijų ribinės vertės darbo aplinkos ore. Bendrieji reikalavimai“ tvirtinimo“ (Žin., 2001, Nr. [110-4008](#));

4.16. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. liepos 23 d. įsakymą Nr. V-455 „Dėl Lietuvos higienos normos HN 24:2003 „Geriamojo vandens saugos ir kokybės reikalavimai“ patvirtinimo“ (Žin., 2003, Nr. [79-3606](#));

4.17. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. rugsėjo 3 d. įsakymą Nr. V-520 „Dėl Lietuvos higienos HN 33-1:2003 „Akustinis triukšmas. Leidžiami lygiai gyvenamojoje ir darbo aplinkoje. Matavimo metodikos bendrieji reikalavimai“ patvirtinimo“ (Žin., 2003, Nr. [87-3957](#));

4.18. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. rugpjūčio 30 d. įsakymą Nr. 437 „Dėl privalomojo sveikatos mokymo“ (Žin., 2002, Nr. [89-3824](#));

4.19. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. sausio 31 d. įsakymą Nr. V-51 „Dėl asmenų, kurie privalo įgyti žinių sveikatos klausimais, profesijų sąrašo, ir asmenų, kurie dėl savo darbo ar kitos veiklos pobūdžio privalo įgyti pirmosios medicinos pagalbos teikimo žinių ir įgūdžių, profesijų ir veiklos sričių sąrašo bei mokymo tvarkos tvirtinimo“ (Žin., Nr. 18-795);

4.20. Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro ir Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. spalio 16 d. įsakymą Nr. A1-159/V-612 „Dėl profesinės rizikos nuostatų patvirtinimo“ (Žin. 2003, Nr. 100-4504);

4.21. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 1999 m. sausio 18 d. įsakymą Nr. 19 „Dėl STR 2.09.02:1998 „Šildymas, vėdinimas ir oro kondicionavimas“ patvirtinimo ir 1998-08-31 įsakymo Nr. 162 dalinio pakeitimo“ (Žin., 1999, Nr. [13-333](#));

4.22. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 1999 m. gruodžio 13 d. įsakymą Nr. 399 „Dėl reglamento STR 2.01.01(6):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Energijos taupymas ir šilumos išsaugojimas“ patvirtinimo“ (Žin., 1999, Nr. [107-3120](#));

4.23. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 1999 m. gruodžio 21 d. įsakymą Nr. 410 „Dėl reglamento STR 2.01.01(1):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Mechaninis patvarumas ir pastovumas“ patvirtinimo“ (Žin., 1999, Nr. [112-3260](#));

4.24. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 1999 m. gruodžio 27 d. įsakymą Nr. 422 „Dėl reglamento STR 2.01.01(2):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Gaisrinė sauga“ patvirtinimo“ (Žin., 2000, Nr. [17-424](#));

4.25. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 1999 m. gruodžio 27 d. įsakymą Nr. 420 „Dėl reglamento STR 2.01.01(3):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Higiena, sveikata, aplinkos apsauga“ patvirtinimo“ (Žin., 2000, Nr. [8-215](#));

4.26. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 1999 m. gruodžio 27 d. įsakymą Nr. 421 „Dėl reglamentų STR 2.01.01(4):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Naudojimo sauga“ ir STR 2.01.01(5):1999 „Esminiai statinio reikalavimai. Apsauga nuo triukšmo“ patvirtinimo“ (Žin., 2000, Nr. [8-216](#));

4.27. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. balandžio 23 d. įsakymą Nr. 199 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.05.06:2002 „Statinio projektavimas“ patvirtinimo“ (Žin., 2002, Nr. [54-2144](#));

4.28. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. liepos 21 d. įsakymą Nr. 390 „Dėl statybos techninio reglamento STR 2.07.01:2003 „Vandentiekis ir nuotekų šalintuvas. Pastato inžinerinės sistemos. Lauko inžineriniai tinklai“ patvirtinimo“ (Žin., 2003, Nr. [83-3804](#)).

III. SĄVOKOS IR JŲ APIBRĖŽIMAI

5. Šioje higienos normoje vartojamos sąvokos ir jų apibrėžimai:

5.1. priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaiga – įstaiga, vykdanči priešgaisrinės saugos veiklą;

5.2. priešgaisrinė sauga – gaisrų prevencijos ir jų gesinimo, žmonių ir turto gelbėjimo gaisro metu veikla;

5.3. dekontaminacija – radioaktyviųjų medžiagų pašalinimas, kenksmingų cheminių bei biologinių medžiagų nukenksminimas ir (ar) pašalinimas nuo žmogaus odos bei matomų gleivinių, drabužių ir avalynės, asmeninės apsaugos priemonių ir kitų objektų paviršiaus;

5.4. deaktyvavimas – radionuklidų šalinimas nuo žmogaus kūno, aprangos ir kitų objektų bei žemės paviršiaus.

IV. BENDROSIOS NUOSTATOS

6. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigų statiniai projektuojami, statomi, rekonstruojami, remontuojami pagal Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo [4.1], Lietuvos Respublikos statybos įstatymų [4.2], kitų teisės aktų [4.4] bei šios higienos normos reikalavimus.

7. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigose teisės aktų nustatyta tvarka [4.3; 4.20] turi būti organizuotas profesinės rizikos įvertinimas.

V. PRIEŠGAISRINĖS APSAUGOS IR GELBĖJIMO ĮSTAIGOS TERITORIJOS HIGIENOS REIKALAVIMAI

8. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigos statinio statybos vieta parenkama teisės aktų nustatyta tvarka [4.1].

9. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigų statiniai statomi, rekonstruojami ar kapitališkai remontuojami pagal nustatyta tvarka parengtą ir patvirtintą statinio projektą ir nustatyta tvarka gavus statybos leidimą [4.2].

10. Įstaigos teritorija turi būti tvarkinga ir apželdinta (ne mažiau kaip 15% bendrojo sklypo ploto).

11. Įstaigos teritorijoje draudžiama statyti statinius, nesusijusius su jos veikla.

12. Aikštelė prieš garažo vartus turi būti asfaltuota arba betonuota.

13. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigų sanitarinės apsaugos zonos turi atitikti teisės aktais nustatytus atstumus [4.14].

14. Buitinėms atliekoms surinkti priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigos teritorijoje įrengiama asfaltuota arba betonuota aikštelė ar patalpa sandariems konteineriams pastatyti.

15. Įstaigos teritorija turi būti apšviesta: ant žemės paviršiaus apšvieta turi būti ne mažesnė kaip 20 lx.

VI. PRIEŠGAISRINĖS APSAUGOS IR GELBĖJIMO ĮSTAIGOS PATALPŲ ĮRENGIMO HIGIENOS REIKALAVIMAI

16. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigos įkuriamos specialiuose pastatuose, kurie pastatyti ir įrengti pagal nustatyta tvarka parengtą ir patvirtintą statinio projektą [4.22-4.27]. Šioms įstaigoms galima panaudoti ir pritaikytus, turinčius atskirus įvažiavimus bei išvažiavimus, pastatus, funkciškai atskirtus nuo kitų pastatų, kuriuose yra galimybė užtikrinti būtinas tarnybos, darbuotojų buities, gaisrinės ir gelbėjimo technikos bei įrangos laikymo sąlygas.

17. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigoje įrengiamas gaisrinių automobilių garažas, valdymo (ryšių) punktas, dirbtuvės, darbo kabinetai, pamainomis dirbančių valstybės tarnautojų ir darbuotojų poilsio patalpa, valgymo kambarys, persirengimo patalpa, dušai, tualetai. Gali būti įrengiamos darbo kenksmingoje aplinkoje įrangos patalpos, asmeninės apsaugos priemonių plovimo ir džiovinimo patalpos, techninio aptarnavimo postas, aparatinė, putokšlio ir ugnį gesinančių medžiagų sandėliai, automobilių plovykla, gaisrinių žarnų priežiūros (saugojimo, džiovinimo,

remonto) patalpos, mokymo klasė, fizinio parengimo salė, relaksacijos kabinetas, asmens sveikatos priežiūros specialistų patalpa, kitos tarnybinės patalpos.

18. Elektromagnetinio lauko intensyvumo parametrų vertės ir akustinio triukšmo lygiai patalpose turi atitikti nustatytus higienos reikalavimus [4.11; 4.17].

19. Dirbančiųjų su videoterminalais darbo aplinka, darbo ir poilsio režimas turi atitikti higienos reikalavimus [4.8].

20. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigos buities, sanitarinės ir higienos patalpos turi būti įrengtos pagal [4.6] ir šios higienos normos reikalavimus.

21. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigos patalpos ir jų ploto normos nurodytos 1 lentelėje.

1 lentelė. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigos patalpos ir jų ploto normos

Patalpos pavadinimas	Plotas, ne mažiau kaip, m ²
1. Darbo kabinetas (1 darbuotojui)	6,0
2. Poilsio patalpa (1 pamainomis dirbančiam valstybės tarnautojui ir darbuotojui)	4,5
3. Persirengimo patalpa (1 kiekvienos pamainos pamainomis dirbančiam valstybės tarnautojui ir darbuotojui)	0,35
4. Valgymo kambarys (1 valstybės tarnautojui ir darbuotojui)	1,0
5. Asmeninės apsaugos priemonių plovimo patalpa (1 pamainomis dirbančiam valstybės tarnautojui ir darbuotojui)	1,0
6. Asmeninės apsaugos priemonių džiovinimo patalpa (1 pamainomis dirbančiam valstybės tarnautojui ir darbuotojui)	1,0
7. Mokymo klasė (1 pamainomis dirbančiam valstybės tarnautojui ir darbuotojui)	2,5
8. Fizinio parengimo salė	20,0
9. Relaksacijos kabinetas	20,0
10. Asmens sveikatos priežiūros specialistų patalpa	16,0
11. Valymo inventoriaus ir priemonių laikymo patalpa	4,0
12. Dušinė (1 dušas 3 pamainomis dirbantiems valstybės tarnautojams ir darbuotojams*)	2,0
13. Vyrų tualetas (klozetas, pisuaras, praustuvė)	4,0
14. Moterų tualetas (klozetas, praustuvė, bidė)	4,0

PASTABA. Poilsio, asmeninės apsaugos priemonių plovimo, džiovinimo patalpų, dušinės plotas apskaičiuojamas atsižvelgiant į didžiausią vienos pamainos darbuotojų skaičių.

22. Grindys patalpose turi būti vienodo aukščio. Slenksčius įrengti draudžiama. Iš patalpų antrame aukšte į pirmą aukštą nusileisti įrengiami metaliniai 150 mm diametro su glotniu paviršiumi stulpai. Smūgiams sušvelninti grindys aplink pagrindinį nusileidimo stulpą išklojamos 1 metro diametro lengvai valoma, tampa, smūgius švelninančia medžiaga.

23. Nusileidimo stulpo kabinos durys turi būti sandarios, su minkštu intarpu sandūrose. Jos turi būti atidaromos tik į kabinos vidų ir turėti fiksavimo įrenginius. Nusileidimo stulpo kabina turi būti nuolat apšviesta.

24. Pamainomis dirbančių valstybės tarnautojų ir darbuotojų poilsio patalpos turi būti arti gaisrinių automobilių garažo ir turėti išėjimą į jį per tambūrą (koridorių). Tambūre (koridoriuje) iš pamainomis dirbančių valstybės tarnautojų ir darbuotojų poilsio patalpų pusės ir iš gaisrinių automobilių garažo pusės įrengiamos vienvėrės 0,8x2 m dydžio arba dvivėrės 1,2x2 m dydžio į garažo pusę atsidarančios sandarios su intarpu uždaroje padėtyje fiksuojamos arba automatiškai užsidarančios durys. Pamainomis dirbančių valstybės tarnautojų ir darbuotojų poilsio patalpų durys turi būti atidaromos į abi puses arba į garažo pusę.

25. Poilsio patalpose įrengiamos lovos, kurių skaičius turi būti ne mažesnis kaip didžiausias pamainomis dirbančių valstybės tarnautojų ir darbuotojų skaičius. Tarpas nuo lovos iki sienos su langais turi būti ne mažesnis kaip 0,9 m, tarpas tarp šalia esančių lovų turi būti ne mažesnis kaip 0,8 m.

26. Persirengimo patalpose įrengiamos vėdinamos drabužių spintos, kurių turi būti ne mažiau kaip visų pamainomis dirbančių valstybės tarnautojų ir darbuotojų.

27. Pamainomis dirbančių valstybės tarnautojų ir darbuotojų asmeninė apsauginė apranga ir asmeninės apsauginės priemonės jiems budint ir ne budėjimo metu laikomos specialiose lentynose arba spintose. Jos įrengiamos garaže prie gaisrinio automobilio užpakalinės dalies arba šalia automobilio. Atstumas tarp lentynų (spintų) ir automobilio turi būti ne mažesnis kaip 1,5 m.

28. Valgymo kambarys išdėstomas taip, kad budinčios pamainos darbuotojai galėtų greitai patekti į garažą.

29. Valgymo kambario sienos ir grindys turi būti iš drėgmei nelaidžių ir neabsorbuojančių, plaunamų, netoksiškų medžiagų, užglaistytomis sandūromis.

30. Valgymo kambaryje įrengiama plautuvė, dujinė arba elektrinė viryklė, šaldytuvas, garų rinktuvas, indų džiovykla, spintelės maisto produktams bei indams laikyti, stalas, kėdės. Baldų paviršių danga turi būti lygi, atspari drėgmei ir lengvai valoma.

VII. PATALPŲ APŠVIETIMAS

31. Darbo ir poilsio patalpose turi būti įrengtas natūralus apšvietimas. Natūralios apšvietos koeficiento (NAK) vertės turi atitikti [4.9] reikalavimus.

32. Dirbtinis apšvietimas:

32.1. bendras dirbtinis apšvietimas turi būti įrengtas visose darbo patalpose;

32.2. darbo patalpų nuolatinių darbo vietų bendram dirbtiniam apšvietimui turi būti naudojamos išlydžio lempos. Kaitinimo lempas leidžiama naudoti išimtiniais atvejais, kai dėl technologinio proceso ypatumų arba dėl reikalavimų darbo patalpų vidaus apdailai išlydžio lempų naudoti negalima;

32.3. dirbtinis apšvietimas darbo ir poilsio patalpose turi būti įrengtas pagal [4.9] higienos reikalavimus, dirbtinė apšvieta turi atitikti ribines vertes;

32.4. gaisrinių automobilių garaže, budinčios pamainos poilsio patalpose ir juos jungiančiuose koridoriuose įrengiamas naktinis (budintis) apšvietimas.

VIII. PATALPŲ ŠILDYMAS IR VĖDINIMAS

33. Patalpų šildymo ir vėdinimo sistemos įrengiamos pagal [4.21] reikalavimus:

33.1. patalpose turi būti įrengtos natūralaus vėdinimo orlaidės;

33.2. mechaninis vėdinimas naudojamas tuomet, kai nėra natūralaus vėdinimo arba juo neįmanoma išlaikyti norminių šiluminės aplinkos parametrų bei cheminių medžiagų ribinių verčių;

33.3. dušų patalpose ir tualetuose turi būti įrengtos atskiros vėdinimo sistemos;

33.4. gaisrinių automobilių garaže įrengiama mechaninė automobilių išmetamųjų dujų šalinimo sistema.

34. Šiluminės aplinkos parametrai turi atitikti [4.7] reikalavimus.

35. Kenksmingų cheminių medžiagų koncentracijos darbo aplinkos ore neturi viršyti nustatytų ribinių verčių [4.15].

IX. VANDENTIEKIS IR NUOTEKŲ ŠALINIMAS

36. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigų statinių vandentiekio bei nuotekų šalinimo inžinerinės sistemos projektuojamos teisės aktų nustatyta tvarka [4.28]. Šios sistemos turi būti prijungtos prie atitinkamų komunalinių tinklų.

37. Tiekiamas vanduo turi atitikti geriamojo vandens higienos reikalavimus [4.16].

38. Vandentiekio šalto ir karšto vandens čiaupai turi būti valgymo kambaryje, techninio aptarnavimo poste, asmeninės apsaugos priemonių plovimo ir gaisrinių žarnų priežiūros patalpose, darbo kenksmingoje aplinkoje įrangos priežiūros patalpose, aparatinėje, automobilių plovykloje, asmens sveikatos priežiūros specialistų patalpoje, dušuose, prausyklose. Vandentiekio šalto vandens čiaupas turi būti garaže.

39. Daugiaaukščiuose pastatuose tualetai turi būti įrengti kiekviename aukšte. Turi būti įrengti atskiri nepriklausomai nuo darbuotojų skaičiaus tualetai vyrams ir moterims. Tualetų patalpoje turi būti tualetų kabina (-os), rankų praustuvės, skysto ar miltelių pavidalo muilo dozatoriai, elektriniai džiovintuvai arba vienkartinę rankšluosčių, servetėlių. Moterų tualete turi būti įrengta bidė.

40. Prie dušų turi būti persirengimo patalpa su suolais, drabužių pakabomis, lentynėlėmis.

41. Automobilių plovyklose įrengiami naftos produktų ir smėlio gaudytuvai, per kuriuos nutekamieji vandenys patenka į bendrą nuotekų šalinimo sistemą.

X. PATALPŲ PRIEŽIŪRA IR VALYMAS

42. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigų patalpos turi būti švarios ir tvarkingos.

43. Visų patalpų grindys kiekvieną dieną turi būti valomos drėgnu būdu.

44. Tualetų ir dušinių grindys, sanitariniai įrenginiai kiekvieną dieną turi būti valomi vandeniu, naudojant plovimo ir dezinfekavimo priemones.

45. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigų patalpų remontas atliekamas pagal poreikį.

XI. SVEIKATOS PRIEŽIŪRA

46. Asmenys, norintys įsidarbinti ar dirbantys veikiant sveikatai kenksmingiems veiksniams poveikyje ir pavojingą darbą, privalo tikrintis sveikatą įsidarbindami ir dirbdami periodiškai teisės aktų nustatyta tvarka [4.5; 4.10].

47. Privalomasis priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigų statutinių valstybės tarnautojų ir darbuotojų sveikatos mokymas atliekamas pagal sveikatos apsaugos ministro patvirtintas programas [4.18]. Mokymo tvarką nustato Sveikatos apsaugos ministerijos [4.13; 4.19], Vidaus reikalų ministerijos ir Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento teisės aktai.

48. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigose naudojamos dujokaukės, autonominiai atvirojo kvėpavimo suslėgtojo oro aparatai ir narų įranga turi būti valomi ir dezinfekuojami vadovaujantis gamintojo instrukcijomis. Šios apsaugos priemonės valomos po kiekvieno naudojimo. Dujokaukės, autonominiai atvirojo kvėpavimo suslėgtojo oro aparatai bei narų įrangos kaukės dezinfekuojami prieš perduodant juos kitam naudotojui ir atliekant jų techninę priežiūrą.

49. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigų statutiniai valstybės tarnautojai ir darbuotojai, teikiantys nukentėjusiesiems pirmąją medicinos pagalbą, privalo mūvėti gumines chirurgines pirštines, o atlikdami nukentėjusiųjų gaivinimą – naudoti priemones, apsaugančias gaivintoją nuo užkrečiamųjų ligų (veido uždangalus su vienos oro krypties vožtuvu, gaivinimo maišus).

XII. DEKONTAMINACIJA

50. Cheminės saugos kostiumus, dujokaukes, autonominius atvirojo kvėpavimo suslėgtojo oro aparatus, narų įrangą užteršus radioaktyviosiomis, kenksmingomis cheminėmis ar biologinėmis medžiagomis, atliekama jų dekontaminacija.

51. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo įstaigų mobiliuose kenksmingų cheminių medžiagų nukenksminimo postuose turi būti dušo kabinos, dekontaminacijai naudoto vandens talpyklos, vandens šildymo įrenginiai. Prie dušo linijos gali būti prijungiamos papildomos nukenksminimui naudojamų priemonių talpos. Postų konstrukcijos turi būti atsparios rūgštims ir šarmams.

52. Radiaciniais incidentams likviduoti teisės aktų nustatyta tvarka [4.12] turi būti įrengti deaktyvavimo postai.
